

Як навчити дитину вчитися?

Порадник для батьків.

Щоб зберегти у дитини бажання вчитися, прагнення до знань, необхідно навчити її добре вчитися. Усі батьки мріють, щоб їх діти добре вчилися. Ця справа не лише школи, але і батьків.

Допомога дітям повинна йти в трьох напрямках:

II. Організація режиму дня.

Організація режиму дня дозволяє дитині:

- Легше впоратися з учбовим навантаженням;
- Захищає нервову систему від перевтоми, тобто зміцнює здоров'я.

У 20% школярів **поганеє здоров'я** – причина неуспішності. Тому привчайте дітей до дотримання режиму дня; раціональному харчуванню; домагайтеся, щоб вранці дитина виконувала ранкову гімнастику; займалася спортом; бувала на свіжому повітрі не менше 3,5 години.

Точний розпорядок занять - це основа будь-якої праці. Необхідно включати в режим дня щоденне виконання домашніх обов'язків (купівля хліба, миття посуду, винесення сміття і так далі). Їх

може бути трохи, але треба, щоб діти виконували свої обов'язки постійно. Привченій до таких обов'язків дитині не доведеться нагадувати, щоб вона прибрала свої речі, вимила посуд і так далі.

Абсолютно необхідно, щоб в режим дня було включено щоденне читання книг. Бажано в один і той же час. Учень, що добре читає, швидше розвивається, швидше опановує навички грамотного письма, легше справляється з рішенням завдань.

Організація дозвілля. Важливо не залишати дитину без нагляду, а дати можливість займатися улюбленою справою у вільний від навчання час.

Необхідно правильно організувати сон. Лягати спати треба о 21 годині. Хороший, спокійний сон - це основа здоров'я. Потурбуйтеся, щоб дитина не перезбуджувалася, не дивилася "страшні фільми", не грала в шумні ігри. Усе це відіб'ється на сні, на самопочутті дитини. Якщо дитина спить, стежте, щоб голосно не звучав телевізор, радіо. Погасіть світло, говоріть тихіше.

Часто батьки йдуть на поводу у дітей, миряться з капризами дитини: діти беруть участь в «застольях», лягають пізно спати. Це неприпустимо. Тут треба проявити твердість.

Іноді батьки роблять за дітей уроки. В цьому випадку страждає моральність. Діти звикають до брехні і лицемірства.

Ви не повинні забувати, що в силу вікових особливостей **школярі погано переключаються з одного виду роботи на інший**. Наприклад, сяде дитина малювати, батьки посилають в магазин. Запам'ятайте: всяке необгрунтоване перемикання з одного виду роботи на інший може виробити погану звичку: не доводити справу до кінця.

II. Контроль за виконанням домашніх завдань.

Контроль має бути систематичним, а не від випадку до випадку і не обмежуватися питаннями:

- які оцінки?
- чи виконав уроки?

Після ствердної відповіді батьки займаються своїми справами, не контролюючи дітей. Деякі батьки не контролюють дітей взагалі, пояснюючи це нестачею часу, зайнятістю. В результаті діти незасвоюють матеріал, роботи виконуються недбало, брудно,. Вона не розуміє питань учителя, відповідей товаришів. Їй стає не цікаво на уроці,що приводить дитину до небажання вчитися. Якогога більше вимогливості до дітей і якогога більше поваги. Контроль має бути ненав'язливим і тактовним.

Дуже важливо **контролювати не кінцевий продукт їх праці, а сам процес**.

Добре якби ви цікавилися:

- Що вивчала дитина сьогодні в школі;

- як вона зрозуміла матеріал;
- як вона може пояснити, довести ті дії, що виконувала.

Контроль – це організація допомоги для ліквідації якихось пропусків, труднощів.

Тому необхідно привчати дітей до **планування майбутньої роботи** при виконанні того чи іншого завдання.

Дуже важливим є вироблення **звички до неухильного виконання домашніх завдань** не дивлячись ні на що (погода, телепередача). Уроки мають бути виконані, і виконані добре.

Виправдання невиконаним урокам нема і бути не може

Дуже важливо, щоб дитина сідала за уроки в один і той же час. **Фіксований час занять** викликає стан схильності до розумової роботи, тобто виробляється установка. При такому настрої дитині не треба долати себе, тобто зводиться до нуля тяжкий період втягування в роботу.

Важливим є і **місце виконання роботи**. Воно має бути постійним. Ніхто не повинен заважати учневі. Дуже важливо займатися зібрано, в хорошому темпі, не відволікаючись на сторонні справи.

У дітей бувають два приводи відволікання:

- 1)гра: дитина втягується в ГРУ непомітно для себе
- 2)діловий: шукає олівець, ручку, підручник.

Чим більше відволікань, тим більше витрачається часу на виконання домашнього завдання. Тому необхідно встановити чіткий порядок: лінійка, олівець, ручка - ліворуч; підручник, зошити, щоденник - праворуч.

Дуже **важливий темп роботи**. Працюють добре ті, хто працюють швидко. Тому дитину треба обмежувати в часі (ставити годинник).

При спільному виконанні домашніх завдань наберіть сятерпіння і не нервуйте. Але якщо вже дуже погано дитина виконала завдання, то потрібно, щоб вона його переписала.

Найважче даються нашим дітям навички письма. Важливо привчити його писати чисто, дотримуючись полів, обов'язково без виправлень.

При розумній допомозі і системі контролю діти привчаються виконувати уроки в один і той же час, поступово навчається розподіляти час самостійно.

III Привчання до самостійності.

При перевірці домашніх завдань не поспішайте вказувати на помилки, нехай дитина знайде їх сама, не давайте готової відповіді на їх питання.

При виконанні домашніх завдань не треба підміняти школяра в роботі. Учіль дітей виділяти учбове завдання.

Тому, надаючи школяру допомогу, дорослі не повинні забувати, що головне все-таки не в тому, щоб здолати ту або іншу трудність, а в тому, щоб на прикладі кожного окремого випадку показувати, як взагалі потрібно долати труднощі у навчанні і привчати дітей до все більшої і більшої самостійності.

Успіхів вам! Усе у вас вийде!

„ ... домашнє завдання дає змогу зосереджувати процес усвідомлення і запам'ятовування головного в навчальному матеріалі ”

З. І. Слєпкань